

dringsforslag, med Henvisningen til den almindelige Lovgivning, beviser, at de, der ville, at Generalauditøren, endskønt hans Honorar fra alle Sider er dømt til Bortfald — hvilket er accepteret af Ministeren —, dog skal beholde det for sin Funktionstid, maaske for Livstid, ville give ham en Undtagelsesstilling; det er dem, der ville en Dispensation fra Lovgivningens for alle andre Embedsmænd gældende Regler. Men vi der mene, at Generalauditørens Honorar efterhaanden blødt skal udlignes gennem Alderstillæg, saa længe det er nødvendigt, hvorefter hans Løn paa ny stiger med 500 Kr., vi holde os til Lovgivningens almindelige Grundsætninger. Derfor have vi med Flid formuleret vort Ændringsforslag netop saaledes, at vi henviser til den for alle Embedsmænd gældende Lov af 26. Marts 1870 § 10, som handler om Udligning af personlige Tillæg, og § 11, som i Modsætning til, hvad Forsvarsministeren sagde under Lovforslagets anden Behandling, ganske bestemt siger, at en Embedsmand ikke kan stille noget Krav paa sin tidligere Lønning, naar en ny Lønningslov formindsker denne Lønning; han faar det, han skulde miste, som personligt Tillæg, men det vil være at udligne gennem Alderstillæg.

Spørger man os saa: Ja men, hvorfor ere De da gaaede med til i § 4 at dispensere fra Lovgivningens almindelige Bestemmelser overfor alle de andre Medlemmer af Overkriksretten, de tre Officerer og de tre civile Medlemmer, ligger Svaret lige for Haanden: Alle de andre Medlemmer af Overkriksretten ere udnævnte for kortere Tid; ingen af dem har Sæde i Overkriksretten i Embeds Medfør, alle skulle de beholde i alt Fald et Honorar, netop fordi det ikke er deres Embedsgerning at sidde i Overkriksretten. Alene Generalauditøren sidder efter Lovgivningen i Overkriksretten i Embeds Medfør. Efter Loven af 8. Maj 1908, hvorved Overkriksretten blev oprettet, fik Generalauditøren som saadan i Embeds Medfør Sæde i Overkriksretten, og det, vi ville redressere ved dette Lovforslag, er, at han alligevel fik et Honorar for at sidde i den. Alene Generalauditøren skal, netop fordi det er hans Embede at sidde i Overkriksretten, ikke mere have noget Honorar; det ere vi enige om fra alle Sider. Alene Generalauditøren er ikke ansat paa en kortere Aarrække, men dersom han beholder sit personlige Tillæg ubeskaaret, er det for en uberegnelig Fremtid. Altsaa, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt Ge-

neralauditøren skal sammenstilles med de paa kortere Tid ansatte Embedsmænd, der ikke udføre deres Embedsgerning ved at sidde i Overkriksretten, eller med Landets samtlige øvrige Embedsmænd, kan dog Besvarelsen af dette Spørgsmaal ikke være tvivlsom. Og naar vi sige, at han kun skal behandles ligesom Landets øvrige Embedsmænd som Helhed, kan det ikke være hverken, hvad der fint antydedes, en personlig Forfølgelse eller noget i Retning af, at vi ville danne en Undtagelsesstilling for ham; vi ville tværtimod have ham ind under Lovens almindelige Bestemmelser.

Dersom der saa endelig spørges, om denne strenge Bestemmelse virkelig praktiseres paa andre Embedsmænd, svarer jeg: Ja, det gør den. Dersom det ikke støder Deres Øren at faa en saa højtstillet Embedsmand med en Gage, der er højere end Ministergage, sammenstillet med Tjenestemænd med Lønninger paa fra 570 Kr. indtil 1,470 Kr. — Tjenestemænd, hvis Alderstillæg ikke stige med 500 Kr. ad Gangen, tilsammen med 2,000 Kr., men med 240 Kr., 288 Kr., 384 Kr., 330 Kr., og hvis personlige Tillæg ikke ere 1,500 Kr., men variere fra 42 Kr. til 420 Kr. — hvis det ikke generer Deres Øren at høre ham sammenstillet med saadanne Tjenestemænd, har jeg en Liste fra Lønningsloven af 1908. Jeg har pillet den tilfældigt ud alene under Toldetaten. Det er altsaa nogle Toldofficerer og nogle Toldmedhjælpere og Toldassistenter, og i en Note til deres Lønning i det almindelige Lønningscirkulære af 1908 staar der højtideligt, at deres personlige Tillæg — der er fremkommet ganske paa samme Maade som Generalauditørens, nemlig ved at deres Lønninger fra en tidligere Lønningslov bleve nedsatte — efterhaanden skulle udlignes igennem deres Alderstillæg. Der er ikke noget sagligt Argument, som hverken denne Sals Flertal eller den højtærede Forsvarsminister eller den nuværende Generalauditør kan fremsætte, for, at dette Honorar ikke i Lighed med alle andre Embedsmænds skal udlignes. Derfor er det endnu i dette Øjeblik i Velanstændighedens Navn mit Haab — og jeg forbeholder mig hos den højtærede Formand senere at faa Ordet igen, naar jeg har hørt, hvad Flertallet og den højtærede Minister have at sige —, at det danske Folketing vil stille Generalauditøren lige med Landets øvrige Embedsmænd i denne Henseende.